

mindenkiért MAGAZIN

Mikor Isten Igéje dolgozni kezd

Andreas Ernst, a svájci testvérszervezetünk tagja, jelenleg Magyarországon él. Felesége, Ernst-Kurdi Eszter magyar, ő tavaly november óta tagja az egyesületnek. Jelenleg közös külmisziós szolgálatuk felkészülési időszakában vannak. Az alábbiakban Andreas számol be két éves kameruni szolgálatának tapasztalatairól.

Wycliffe Bibliafordítók Egyesülete

D. Szabó Dániel
elnök

Dr. Gonda László
alelnök

Molnár Sándor
titkár

Baczynski László
pénzügyi tanácsadó

H. Kovács Bernát
Jóné Jutasi Angelika
Terry Lingenhoel
elnökségi tagok

Kovács Attila
igazgató

Helen Kovács
személyzeti
koordinátor

Zentai Zsuzsanna
kommunikációs
koordinátor

Martin M. Robb
pénzügyi
koordinátor

A bibliafordító munkája nem ér véget azzal, hogy a fordítás megszületik egy népcsoport nyelvén. Maga a fordítás folyamata, ellenőrzése, nyomtatása valójában csak a kezdet! A legjobb rész még hátra van! Még az európai, alapvetően írásbeliséghez szokott társadalmunkban is jellemző, hogy a Biblia inkább a polcon porosodik, ahelyett, hogy olvasnák. Ebből kiindulva túlzás lenne elvárni, hogy egy olyan kultúrában, amelyben csak néhány éve ismert az írásbeliség, az újonnan megjelent Szentírást azonnal használni kezdjék. Az írástudatlanság, a szóbeli és nem betűalapú információcseré és tanulás csak néhány azon akadályok közül, amelyeket le kell küzdeni annak érdekében, hogy Isten Igéje valóban kifejtse hatását a hívők szívében.

Ha a bibliafordítást nem követi szorosan a fordítás népszerűsítéséért végzett munka, az olyan, mintha valaki órákat töltene egy hatalmas esküvői torta elkészítésével, majd betenné a hűtőszekrénybe és otffejtené, anélkül, hogy azt bárki is megkóstolná. De hiszen nem az minden cukrász célja és legnagyobb jutalma, amikor az általa felszolgált tortát jóízűen elfogyasztják a vendégek?!

Két éven keresztül abban a kiváltságban volt részem, hogy a torta "felszolgálásában" segédkezhettem. Hatfős csoportunknak az volt a feladata, hogy a kameruni **mambila** és a **kwanja** népcsoportok között népszerűsítsük a frissen lefordított újszövetséget. A mambila fordítás egy brit bibliafordító munkája volt, a kwanja újszövetség pedig egy kanadai házaspár és kwanja fordítók közös erőfeszítése nyomán született meg. Hatunk közül senki sem volt képzett nyelvész, mégcsak bibliaiskolai végzettséggel sem rendelkezünk, de a nálunk sokkal tapasztaltabb misszionáriusok

► segítségével valamint a helyi emberekkel és gyülekezetekkel együttműködve számos módját fedeztük fel annak, hogyan tudjuk az embereket a Szentírás kézbevitelére buzdítani. Amikor nemrég megosztottam munkám tapasztalatait egy szintén Kamerunban szolgáló másik bibliafordítóval, csak ennyit mondott: „Hogy te milyen szerencsés helyzetben vagy! Csupa nagyszerű munkát végzel. Szívesen lennék a helyedben!” Milyen igaza volt! Valóban nagyon sok érdekes feladatban vettünk részt.

Abban a reményben szeretném röviden bemutatni tevékenységemet az olvasóknak, hogy tapasztalataim alapján még többet látnak majd a bibliafordítás mozgalmának hatalmas méreteiből és értékéből.

Ki tudja, talán az a vágyam is valóra válik, hogy néhányan önök közül is kedvet kapnak világméretű szolgálatunknak ehhez - az eddig nem annyira ismert - aspektusához.

Az írni-olvasni tudás terjesztése

Munkánk egyik legfontosabb része az írás-olvasás osztályok szervezése volt. Ezzel lehetőséget tudtunk adni azoknak a felnőtteknek, akik szerették volna megtanulni a betűvetést saját nyelvükön. Különösen a nőket érdekelte ez a lehetőség, mert a legtöbben sohasem tanultak meg jól olvasni, így számukra a tanulás sokkal több volt egyszerű lehetőségnél – önbecsülést adott nekik. Az írástudatlanság közöttük tapasztalt magas mértékéhez az állami oktatás gyenge színvonala mellett az állandó fizikai munka és a korai férjhezmenetel is hozzájárult. Azonban sok fiatal is volt közöttük, aki a hivatalos francia nyelven már korábban megtanultak jól olvasni, ezért ők a saját nyelvükön való olvasást is gyorsabban elsajátították. Legtöbbször annyi is elég volt, hogy elmagyaráztuk nekik, hogyan épül fel az ábécé mabila nyelven, s némi gyakorlás után már tudtak is anyanyelvükön olvasni.

Az anyanyelvi oktatás másik ösztönző módja az volt, amikor a friss írástudókat képeztük tovább tanítókká. Bár eleinte fejtörést okozott, hogy megtaláljuk a megfelelő motivációt, rá kellett jönnünk, hogy a „diploma” elérése utáni vágy, amit a „tanfolyam” után a végzettségről adtunk át nekik, nagyon ösztönzően hatott rájuk. Kifejlesztettünk egy egyszerű vizsgarendszert. A követelményszint teljesítése után általában a közösség vezetője vagy megbízottja adta át a diplomát nyilvánosan a levizsgázottnak, ami nagy megtiszteltetést jelentett.

Amikor arról értesültünk, hogy egyesek kigúnyolják tanulóinkat, mert a tanfolyamainkra jártak, nyilvános felolvasónapokat szerveztünk. Ez lehetőséget adott egyrészt diákjainknak arra, hogy nagyobb önbizalmat nyerjenek, másrészt jó eszköz volt arra is, hogy még többen iratkozzanak fel a képzésre.

Egyik alkalommal például „halászversenyt” rendeztünk a piac kellős közepén. Az arra járóknak az volt a feladatuk, hogy papírhalakat fogjanak ki egy nagy kosárból. Aki „kifogott” egy halat és elolvasta, hogy mi volt a hal oldalára írva, csekély nyereménnyel lett gazdagabb. Más alkalommal - szintén a piacon - különböző történetekből szerveztünk felolvasást. Azok épp arra jártak, le tudtak ülni és meghallgathatták az éppen soron következő történetet. Ezek a nyilvános felolvasások kiváló alkalmat adtak az embereknek, hogy felismerjék és megvitassák az olvasás fontosságát. Sokan ráeszméltek arra, hogy nem is olyan rettenetesen nehéz a saját nyelvükön olvasni.

Wycliffe
Bibliafordítók
Egyesülete

1119 Budapest
Etele út 55.

Tel./Fax:
(1) 203-4781

wo_hungary@
wycliffe.org

www.wycliffe.hu

WYCLIFFE

A hit hallásból van

Mi a helyzet azokkal az emberekkel, akik idős koruk miatt már nem képesek tanulni? Sajnos Afrikában nagyon sok olyan ember van, akinek nem jó a látása és nem képes megfizetni a szemvizsgálatot vagy az esetleges szemüveget. Nekik milyen esélyük van arra, hogy Isten Igéje megnyíljon a számukra? Hála Istennek, a **Faith Comes By Hearing** (A hit hallásból van) projekt munkájának köszönhetően ők sincsenek elzárva az örömhírtől. Ez a szolgálat Afrika-szerte rögzíti a már elkészült fordításokat napenergia által üzemeltetett audio eszközökre. Hallgatócsoportokat szerveznek, amelyek

hetente jönnek össze egy órára, így kb. egy év alatt az egész Újszövetséget meg tudják hallgatni. Ezzel a módszerrel sok olyan embert el tudnak érni, akiket hagyományos módszerekkel lehetetlen volna. A mambila újszövetség felvétele már odaérkezésünk előtt egy évvel elkészült, így mi már részt tudtunk venni ennek propagálásában és hallgatócsoportok szervezésében. Nagyszerű volt az emberek reakcióit figyelni, amikor meghallották Isten Igéjét hibátlanul megszólalni a saját törzsi nyelvükön.

Lehetővé vált számukra, hogy Jézus tanításait még jobban megértsék.

www.faithcomesbyhearing.com/europe

Bibliai történetek eljátszása

Egy másik jó módszer az evangélium történeteinek jobb megismertetésére, mikor az emberek eljátszák azokat. Teljesen más, mikor a saját nyelvükön adják elő a jól megértett bibliai történeteket, mint amikor csupán franciául hallgatják ugyanezeket a szövegrészeket.

Az itt említett módszerek felsorolása csak néhány példa arra, hogyan lehet a Szentírást népszerűsíteni olyan nyelvcsoporthoz, ahol a Biblia használatának még nincs nagy hagyománya. Talán a fentiekből is kitűnt, hogy az Ige olvasásának és alkalmazásának ösztönzése valójában nagyon összetett folyamat – ez sokkal többet foglal magában, mint csupán a nyelvészeti munkát. Ha szereted Isten Igéjét, szeretsz emberekkel foglalkozni, kreatív vagy és jól tudsz kommunikálni, talán neked is itt a helyed a Wycliffe nagy csapatában!

Andreas Ernst írását Kovács Attila fordította

A bibliafordítás jelenlegi helyzete:

